

programmer er det indbygget, at medfinansieringen er gradvist voksende.

Danmark deltager aktivt i den løbende dialog, ikke bare med modtagerlandene, men også med andre donorer om indholdet i den økonomiske politik i modtagerlandene. Dialogen om sektorprogrammerne med modtagerlandet foregår primært i det daglige samarbejde mellem ambassaderne og administrationen i programsamarbejdslandene, men udgør også et vigtigt element i årsforhandlingerne. Det er min opfattelse, at ministeriet generelt løser den opgave tilfredsstillende. Det er dog samtidig indlysende, at i takt med udbygningen af sektorprogrambistanden vil der være et behov for efteruddannelse af personalet. Iøvrigt henvises til vedlagte notat om Udenrigsministeriets personalepolitik og administrationen af dansk udviklingsbistand.

synspunkter og prioriteter er sammenfattet i disse strategier, som også ved oversættelser gøres tilgængelige for modtagerlandene. Det har aldrig været forventningen eller ambitionen, at udarbejdelsen af disse strategier med et slag ville ændre forholdene i udviklingslandene. Men det er med til at fastholde fokus i det lange seje træk, at målsætningerne i den overordnede »Strategi for danske udviklingsbistand mod år 2000« på disse tre centrale områder er blevet udbygget og præciseret.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der er iværksat en evaluering af gennemførelsen af Danidas strategi om menneskerettigheder og demokrati i danske udviklingspolitik samt henvise til evalueringerne af gennemførelsen af de to strategier for henholdsvis kvinder i udvikling og miljø og udvikling, som blev oversendt til Folketinget henholdsvis i 1994 og i 1996.

Spm. nr. S 204

Til ministeren for udviklingsbistand (22/10 97) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes Udenrigsministeriets erfaringer er med brug af Danidas strategier for f.eks. menneskerettighedsspørgsmålet eller kvindespørgsmålet som et praktisk redskab i policy-dialogen med modtagerlandene?«

Svar (29/10 97)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Udenrigsministeriet har særdeles positive erfaringer med brugen af strategierne for f.eks. menneskerettigheder og demokrati i dansk udviklingspolitik og kvinder i udvikling i dialogen med modtagerlandene. Sammen med det tredje tværgående hensyn i dansk udviklingsbistand, miljøet, drøftes disse spørgsmål løbende med regeringerne og andre repræsentanter for modtagerlandene, ligesom de tværgående hensyn søges indarbejdet i tilrettelæggelsen af de konkrete Danida-finansierede aktiviteter i udviklingslandene.

Det er med til at give den løbende dialog et så konkret indhold som muligt, at de danske

Spm. nr. S 205

Til ministeren for udviklingsbistand (22/10 97) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren oplyse, om Martin Paldams konklusioner i bogen Ulandsbistand – altruismens politiske økonomi om, at Danida har for mange målsætninger i hvert enkelt projekt, giver anledning til at overveje at lade de enkelte projekter opfylde et mål hver især?«

Svar (29/10 97)

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Et af Paldams meget hårdt formulerede synspunkter er, at der er for mange såkaldte tværgående hensyn i den danske bistand. De tværgående hensyn, d.v.s. miljø, kvinder og demokratisering, er i min optik berigende og nødvendige elementer, hvis der skal laves god bistand. Og det er der også bred enighed om i Folketinget. Det er jo ikke hensyn, der er faldet ned fra himlen, men hensyn som evalueringer og erfaringsopsamlinger i mange år har peget på som – når de ikke var tænkt ind i projekterne – medførte, at projekterne ikke ledte til de forventede resultater. Derfor er der udarbejdet strategier og handlingsplaner for disse områ-